

Nem csak a Bihar

Barta Károly – Tarnai Tamás (szerk.):
A Nyugat-Mecsek karsztja.

GeoLitera, SZTE TTIK Földrajzi és Földtani
 Tanszékcsoport, Szeged, 2012. 185 p.

A kötet szerkesztői a Nyugat-Mecsek kutatási eredményeit gyűjtötték össze, amelynek gerincét az utóbbi két évtized szegedi indíttatású vizsgálatait adják. Aki egy hagyományos monográfiára számít a cím kapcsán, azt csalódás fogja érni, viszont erre a szerkesztők is felhívják a figyelmet az előszóban: *Tudjuk azonban, hogy a kép így sem lehet teljes, de reméljük, hogy a könyv forgatói megtalálják az őket érdeklő témaköröket, vagy hivatkozások formájában további szakirodalomra bukkannak e könyv lapjain keresztül.*

A könyv fő értéke, hogy a szerkesztők összegyűjtötték az elszórtan, különböző helyeken, sokszor nehezen elérhető kutatási eredményeket. Ennek természetesen az is következménye, hogy a mű nem egységes, hanem elkülönülő, sokszor egymáshoz egyáltalán nem kapcsolódó fejezetekből áll, amelyek stílusa, szakszóhasználata eltérő, de 19 szerző esetén ezen nem kell csodálkozni.

A kötet öt részből áll, amelyekben az egyes fejezetek egy-egy kutatást ismertetnek.

Az első rész a vizsgált terület kutatástörténetét, földtani felépítését és röviden karsztos fejlődését taglalja. E résznél szerencsés lett volna a régebbi – az 1989-es Nemzetközi Negyedkori Konferencia előtti – szakirodalom nevezékét a napjainkban használt nevekkal helyettesíteni, hiszen a *helvétii emelet* fogalmát az utóbbi évtizedekben végzett földtudományi szakemberek nem használják, illetve nem is ismerik e kifejezést.

A második rész egy több mint fél évszázados kutatómunka nehézségeibe és felemelő pillanataiba enged betekinteni az olvasót, és ismerteti meg a mecseki barlangkutatás hőskorát. E rész négy fejezete a karszthidrologiai kutatásokat foglalja össze.

A harmadik részben speciális anyagvizsgálatok kerülnek terítékre, így olvashatunk egy fejezetet a karszt talajainak nehézfémterheléséről, egyet a mecseki barlangokban folyó radonmérésekről, illetve az Abaligeti-barlang kitöltésviszonyairól.

A negyedik rész az *Élővilág* címet viseli, de szerencsésebb lett volna a *Fejezetek a Nyugat-Mecsek élővilágából* elnevezés, hiszen igaz, hogy áttekintő képet kapunk a növényvilágról és egy fejezetben megismerkedhetünk a töbrök különleges növényzetével is, de az állatvilágról nem kapunk áttekintő képet, hanem csak egy szűk szeletkével ismerkedhetünk meg, a Styx-patak faunisztikai vizsgálat keretében.

Külön részt kapott a természetvédelem, amelyben egy rövidke fejezet a Nyugat-Mecsek Tájvédelmi Körzet természeti értékeit ismerteti.

A könyv végére érve, sok érdekes eredménnyel ismerkedtünk meg, átfogó képet kaptunk a területen végzett kutatásokról, de azért marad egy kis hiányérzet az olvasónak. A cím alapján a karsztok teljes körű bemutatására számíthatunk, mégsem találunk olyan fejezetet, amely a karsztok felszíni viszonyaival, karsztmorfológiával foglalkozik. Bízunk benne, hogy a következő kötetben már ezekről a kutatásokról is olvashatunk majd!

Mari László, Budapest